

REPUBLIKA SLOVENIJA
DELOVNO SODIŠČE V CELJU

DELNA SODBA
V IMENU LJUDSTVA

Delovno sodišče v Celju je v senatu, ki so ga sestavljali predsednica senata, višja sodnica Marija Krivec in sodnika porotnika Marija Pečnik in Dušan Verbovšek,

v individualnem delovnem sporu tožeče stranke: PETER GOLOB, Ulica Milana Majcna 49/a, Ljubljana,

zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, Ministrstvo za zunanje zadeve in Ministrstvo za okolje in prostor, Prešernova 25, Ljubljana, ki jo zastopa Državno pravobranilstvo RS,

zaradi: premestitve na drugo delovno mesto, preizkusa ocene dela in izplačila odškodnine - diskriminacija, pcto. 10.000,00 EUR s pripadki

po opravljeni javni glavni obravnavi 23. junija 2016 in po posvetovanju senata istega dne

RAZSODILO:

- I. Sklep tožene stranke o premestitvi tožnika št. 100-33/2015/4 z dne 7. 5. 2015 in sklep Komisije za pritožbe iz delovnega razmerja št. 10051-317/2015/4 z dne 12. 8. 2015 se razveljavita.
- II. Ugotovi se, da je tožeča stranka še vedno v delovnem razmerju pri toženi stranki Republiki Sloveniji, Ministrstvu za zunanje zadeve, ki jo je dolžno v roku 8 dni pozvati nazaj na delo.
- III. Odločitev o stroških postopka se pridrži za končno odločbo.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožnik je dne 9. 7. 2015 vložil tožbo zaradi premestitve na drugo delovno mesto, preizkusa ocene dela in izplačila odškodnine za nepremoženjsko škodo v znesku 10.000,00 EUR s pripadki. V njej pojasni, da ga je tožena stranka s sklepom št. 100-33/2015/4 z dne 7. 5. 2015 trajno premestila z Ministrstva za zunanje zadeve (v nadaljevanju MZZ) na Ministrstvo za okolje in prostor (v nadaljevanju MOP), takšno premestitev pa ocenjuje kot protipravno, saj zanjo niso obstajale delovne potrebe, temveč so ji botrovale osebne okoliščine. Dejanski razlog za premestitev naj bi tako predstavljala težnja po odstranitvi tožnika kot sindikalnega zaupnika in člana izvršnega odbora reprezentativnega Sindikata slovenskih diplomatov (v nadaljevanju SSD) iz MZZ. Tožnik meni, da je bilo za toženo stranko moteče zlasti njegovo sindikalno delovanje, v okviru katerega se je odkrito boril proti neenaki obravnavi zaposlenih na MZZ, opozarjal na strokovne napake vodstva MZZ, javnosti razkrival nepravilna, zlasti koruptivna, ravnanja ministra Karla Erjavca in hkrati o njih pisno obveščal pristojne organe, prijavljal sume korupcijskih kaznivih dejanj organom odkrivanja in pregona ter opozarjal na nedopustno nadlegovanje in trpinčenje s strani neposredno nadrejenega vodje sektorja. Navedeno neprostoovoljno premestitev nadaljnje opisuje kot nepotrebno, neučinkovito in nesmotrno ter ocenjuje, da je bilo z njo protiustavno poseženo tudi v svobodo delovanja SSD, kajti po statutu SSD tožniku s prenehanjem delovnega razmerja v MZZ avtomatično preneha tudi članstvo v SSD in posledično članstvo v izvršnem odboru SSD. Glede na navedeno tožnik zatrjuje, da je razlog za premestitev zgolj fiktivne narave in predstavlja poskus tožene stranke zaobiti kogentne zakonske norme, ki prepovedujejo diskriminacijo na podlagi osebnih okoliščin, šikaniranje prijaviteljev korupcije in koruptivnih kaznivih dejanj ter borcev proti diskriminaciji, medtem ko je dejanski razlog zanjo odstranitev tožnika kot motečega sindikalnega zaupnika in žvižgača, ki je opozarjal na že

opisane nepravilnosti. Upošteva je navedeno tožnik s tožbo zahteva razveljavitev sklepa tožene stranke o premestitvi tožnika št. 100-33/2015/4 z dne 7. 5. 2015 ter uveljavlja reintegracijski zahtevek. Tožnik nadalje izpodbija sklep, s katerim je tožena stranka ocenila njegovo delo v letu 2014 le kot prav dobro, od slednje pa zahteva tudi plačilo denarne odškodnine v znesku 10.000,00 EUR s pripadki za povzročeno nepremoženjsko škodo, natančneje za prestane duševne bolečine zaradi neenake obravnave, nezagotavljanja varstva pred nadlegovanjem in trpinčenjem na delovnem mestu ter kršitve človekovih pravic.

2. V pravočasnem odgovoru na tožbo, vložnem dne 10. 9. 2015, tožena stranka uvodoma opozarja na nesklepčnost tožbe in pritrjuje dejstvu tožnikove premestitve, vendar zanika, da bi bile razlog zanjo fiktivne delovne potrebe na MOP. V zvezi s tem pojasni, da je Ministrstvo za javno upravo (v nadaljevanju MJU) dne 15. 1. 2015 vsem ministrstvom poslalo obvestilo o tem, da je Vlada RS na deji dne 27. 11. 2014 sprejela sklep, s katerim je zadolžila MJU, da v sodelovanju z MOP z namenim zmanjševanja zaostankov in kadrovske podhranjenosti na področju urejanja voda izvede aktivnosti za zagotovitev potrebnega kadra v MOP ter pripravi predlog kadrovskih razporeditev na MOP. Poziv MJU javnim uslužbencem, da izrazijo interes za premestitev, je bil objavljen tudi na intranetni strani MZZ, ker pa nihče od uslužbencev ni izrazil tovrstnega interesa, zaradi česar posledično MOP s strani MZZ ni prejelo seznama možnih prezaposlitev, je na MZZ zaradi kadrovske podhranjenosti 13. 3. 2015 poslalo prošnjo za ponovno preučitev možnosti premestitve ustreznega kadra s poudarkom, da nujno potrebuje pravnega strokovnjaka, po možnosti z opravljenim pravniškim državnim izpitom, za vodenje najzahtevnejših upravnih postopkov in z delovnimi izkušnjami na področju mednarodnih odnosov. Takšna delovna potreba je bila v posledici kadrovske okrnitve na MOP trajne narave, zahtevane kriterije pa so na MZZ izpolnjevali trije kandidati, vključno s tožnikom, ki ga je MOP zaradi bogatih delovnih izkušenj ocenilo kot najprimernejšega kandidata. Upošteva je vse navedeno tožena stranka meni, da je izkazala obstoj delovnih potreb in s tem utemeljenih razlogov za tožnikovo premestitev, zato sodišču predlaga zavrnitev tožbenega zahtevka. Ob tem še dodaja, da niti morebitno izkazano žvižgaštvo, ki je sicer med strankama sporno, niti članstvo v sindikatu sama po sebi nista oviri za premestitev javnega uslužbenca znotraj istega ali v drug organ, enako pa velja za članstvo v organih sindikata.
3. Tožnik je po vložitvi tožbe s pripravljalo vlogo z dne 23. 9. 2015 modificiral tožbeni zahtevek tako, da je zahteval tudi odpravo oziroma razveljavitev sklepa št. 10051-317/2015/4 z dne 12. 8. 2015 Komisije za pritožbe iz delovnega razmerja (v nadaljevanju KPDR) kot drugostopenjskega organa tožene stranke, s katerim je ta sicer delno ugodila pritožbi tožnika zoper sklep o premestitvi z dne 7. 5. 2015, vendar tako, da je protipravna premestitev ostala v veljavi. S pripravljalo vlogo z dne 8. 12. 2015 pa je z zatrjevanim ciljem razrešitve medsebojnih spornih razmerij

razširil tožbeni zahtevek na način, da zahteva tudi odpravo oziroma razveljavitev odločbe MOP o letnem dopustu za leto 2014 (pravilno 2015) št. 100-33/2015/11 z dne 9. 6. 2015 in drugostopenjske odločbe KPDR št. 10051-431/2015/4 z dne 21. 10. 2015. Tožnik je z vlogo z dne 25. 4. 2016 od tožene stranke za primer neizpolnitve obveznosti v dodeljenem roku dodatno zahteval še plačilo zakonskih zamudnih obresti od zneska 10.000,00 EUR. Navedene modifikacije v obliki povečanja obstoječega zahtevka skladno z drugim odstavkom 184. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP, Ur. l. RS, št. in naslednji) predstavljajo spremembe tožbe, za katere je glede na prvi odstavek 185. člena ZPP potrebna privolitev tožene stranke, ki ji je bila tožba že vročena, vendar je sodišče, skladno z določbo prvega odstavka 185. člena ZPP, navedene spremembe dovolilo, ker je ocenilo, da je to smotno za dokončno ureditev razmerja med strankama.

Ob tem sodišče še pojasnjuje, da je bil za končno odločbo dovolj pojasnjen in zrel samo zahtevek glede trajne premestitve tožnika, zato je sodišče v tem delu izdalo delno sodbo skladno s prvim odstavkom 314. člena ZPP, po katerem lahko v primeru, če so od več tožbenih zahtevkov zaradi pripoznave ali na podlagi obravnavanja samo nekateri od njih zreli za končno odločbo ali je samo del posameznega zahtevka zrel za končno odločbo, sodišče glede zrelih zahtevkov oziroma dela zahtevka konča obravnavo in izda sodbo (delna sodba). O ostalih tožbenih zahtevkih pa bo sodišče odločalo po pravnomočnosti te sodbe.

4. Sodišče je v dokazne namene pogledalo, prebralo in ocenilo spisu priložene listine, in sicer: sklep tožene stranke (MOP in MZZ) z dne 7. 5. 2015 - (priloga A1), odločbo tožene stranke (MOP) o imenovanju v naziv z dne 15. 4. 2015 - (priloga A2), pritožnikov dopis generalni sekretarki in vodji kabineta MOP z dne 8.5.2015 - (priloga A3), javni poziv predsednika SSD predsedniku vlade z dne 13. 5. 2015 - (priloga A4), obvestilo o imenovanju tožeče stranke za sindikalnega zaupnika - (priloga A5), navodilo tožeči stranki z dne 3. 4. 2014 za udeležbo v imenu SSD na sindikalni koordinaciji in na pogajanjih z vlado - (priloga A6), obvestilo predsednika SSD toženi stranki z dne 15. 4. 2014 - (priloga A7), vabilo tožeči stranki na sestanek pogajalske skupine sindikatov državne uprave z dne 17. 6. 2014 - (priloga A8), dopis predsednika SSD z dne 6. 5. 2014 - (priloga A9), dopis predsednika SSD z dne 4. 2. 2015 - (priloga A10), dopis predsednika SSD z dne 9. 5. 2014 - (priloga A11), e-sporočilo predsednika SSD z dne 4. 6. 2014 s priloženimi prvimi stranmi zapisnika tožene stranke - (priloga A12), zapisnik seje Pogajalske komisije za pogajanja in usklajevanja za KP in ZJPJS, Vlada RS, zapis 11. 4. 2014 - (priloga A13), poziv ministru za javno upravo Koprivnikarju z dne 20. 3. 2015 in njegov odgovor z dne 22. 4. 2015 - (priloga A13/1), sklep z dne 2. 6. 2015 o otrditvi ocene - (priloga A14), sklep z dne 21. 4. 2015 in dopis MZZ z dne 21. 4. 2015 - (priloga A15), interni imenik MZZ z navedbo delovnih področij diplomatov - (priloga A16), e-sporočila dr. Roberta Kokalja - (priloga A17), ocene nekaterih diplomatov - (priloga A18), odgovor mag. Marka Štucina z dne 26. 9.

2014 - (priloga A19), e-pošto Direktorata za vode in investicije MOP z dne 1. 7. 2015 o treh novih zaposlenih - (priloga A20), predlog vodje sektorja dr. Cencena z dne 2. 6. 2014 za napredovanje tožeče stranke - (priloga A21), sodbo upravnega sodišča opr.št. I U 5/20 1 3-23 z dne 4. 3. 2014 - (priloga A22), Akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest in njegove spremembe - (priloga A23), pisni poziv pritožnika generalnemu sekretarju MZZ mag. Vidoviču k prenehanju nadlegovanja na delovnem mestu z dne 15. 4. 2015 s predhodno korespondenco - (priloga A24), pisno zahvalo ministra ZAE AI-Mansoorija z dne 7. 9. 2014 - (priloga A25), pisno korespondenco med tožečo stranko in članom kabineta Edvinom Skrtom - (priloga A26), e-pošto dr. Roberta Kokalja z dne 17. 4. 2015 z ZIE imenikom - (priloga A27), poziv tožeče stranke dr. Kokalju z dne 21. 4. 2015 - (priloga A28), pisni poziv tožeče stranke poslancem Odbora za zunanjo politiko DZ RS z dne 11. 9. 2014 in izvensodno poravnavo z dne 13. 7. 2009 in e-sporočilo z dne 17. 7. 2014 - (priloga A29), poziv NPU, tožilstvu, KPK, idr. K preiskavi afere Kunstelj z dne 11. 12. 2014 - (priloga A30), poziv predsedniku vlade dr. Miru Cerarju z dne 17. 4. 2015 in poročilo o delu Kadrovske komisije z dne 14. 4. 2015 - (priloga A31), pisno priznanje Vlaste Vivod z dne 16. 6. 2014 - (priloga A32), prošnjo predstojniku za pogovor z dne 19. 12. 2013 - (priloga A33), poziv predsedniku vlade dr. Miru Cerarju z dne 1. 4. 2015 - (priloga A34), obvestilo MZZ z dne 15. 6. 2015 - (priloga A35), medijske objave - (priloga A36), sporočilo vlade za javnost z dne 23. 2. 2012 - (priloga A37), navodilo MJU z dne 11. 6. 2012 - (priloga A38), članek v Delu z dne 19. 6. 2014 - (priloga A39), transkript poročil 24 ur na POP TV z dne 18. 5. 2015 - (priloga A40), transkript seje OZP z dne 10. 6. 2015 - (priloga A41), članek na spletni strani 24 ur z dne 3. 6. 2010 - (priloga A42), zahtevo za preizkus ocene z dne 3. 4. 2015 - (priloga A43), objavo novice, MJU, z dne 20. 7. 2015 - (priloga A44), objavo "Prosta DM v MZZ", obvestilo o končanem javnem natečaju z dne 11.8.2015 ter obvestili z dne 24. 6. 2015 in 15. 6. 2015 - (priloga A45), preglednica "Zaposlitev" - od 7. 11. 2014 do 24. 7. 2015 - (priloga A46), dopis - vročitev sklepa Komisije za pritožbe iz DR, MOP, z dne 26. 8. 2015 in sklep Komisije za pritožbe iz DR z dne 12. 8. 2015 - (priloga A47), ponovna dostava priloge: preglednica "Zaposlitev" - (priloga A48), zahtevo za MOP z dne 13. 8. 2015 za informacijo javnega značaja - (priloga A49), zapisnik MOP z dne 6. 11. 2015 o vpogledu v dokumentacijo - (priloga A50), e-sporočilo vodje kadrovske službe MZZ z dne 7. 5. 2015 - (priloga A51), seznam uslužbencev s PDI v notranji službi MZZ - (priloga A52), dopis Ministrstva za javno upravo z dne 15. 1. 2015 - (priloga A53), dopis MOP z dne 13. 3. 2015 - (priloga A54), opozorilo tožeče stranke z dne 14. 7. 2015 - (priloga A55), obvestilo o končanem javnem natečaju z dne 21. 9. 2015 - (priloga A56), str. 88 revije Fakultete za družbene vede - (priloga A57), oceno ocenjevalca dr. Rada Genoria z dne 28. 7. 2011 - (priloga A58), e-sporočilo diplomatke Alenke Žigon z dne 29. 8. 2014 s priloženim seznamom - (priloga A59), Konvencije MOD s komentarjem, Inštitut za delo pri PF Ljubljana - (priloga A60), obvestilo Policijske

uprave Ljubljana z dne 9. 9. 2015 o začetku preiskave - (priloga A61), dopis KPK z dne 21. 8. 2015 poslan IJS - (priloga A62), poizvedbo zagovornika načela enakosti z dne 11. 11. 2015 - (priloga A63), obvestilo MZZ z dne 1. 7. 2015 o spremembah akta o sistemizaciji delovnih mest - (priloga A64), 24. in 27. člen Akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest - (priloga A65), stran 7 Akta o spremembah in dopolnitvah akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v MOP z dne 10. 11. 2015 - (priloga A66), drugostopno odločbo KPDR o letnem dopustu z dne 21. 10. 2015 - (priloga A67), objavo na spletni strani MZZ z dne 16. 7. 2015 o neizbiri - (priloga A68), vabilo MZZ tožeči stranki z dne 20. 10. 2015 na pisni preizkus in testiranje - (priloga A69), odločbo MOP o letnem dopustu za leto 2014 z dne 9. 6. 2015 - (priloga A70), odločbo MZZ o letnem dopustu za leto 2014 z dne 8. 5. 2015 - (priloga A71), dopis MOP z dne 7. 7. 2015 - (priloga A72), poimenski seznam zaposlenih - (priloga A73), elektronsko sporočilo Marije Žižek - informatičarke MOP z dne 10. 12. 2015 - (priloga A74), elektronsko sporočilo Marije Žižek - informatičarke MOP z dne 10. 12. 2015 - (priloga A75), dopis „odgovor na poizvedbo Zagovornika načela enakosti“ z dne 23. 11. 2015 - (priloga A76), zapisnik o opravljenem inšpekcijskem pregledu z dne 16. 12. 2015 - (priloga A77), judikat VDS RS št. Pdp 413/2015 z dne 13. 4. 2006 - (priloga A78), izpis iz aktivne zbirke spisa z dne 15. 4. 2016 - (priloga A79), e-sporočilo z dne 25. 3. 2016 - (priloga A80), sklep vlade z dne 26. 2. 2015 - (priloga A81), javno objavo MZZ z dne 11. 4. 2016 - (priloga A82), ocenjevalni list za leto 2009 z dne 28. 7. 2011 - (priloga A83), odločbo MOP z dne 15. 5. 2016 - (priloga A84), seznam prijavljenih kandidatov za premestitev - (priloga A85), zapisnik o opravljenem inšpekcijskem pregledu z dne 16. 12. 2014 - (priloga A86), dopis z dne 29. 9. 2015 - (priloga A87), projekte za zmanjšanje popravne ogroženosti - (priloga A88), objavo prostih delovnih mest na MZZ - (priloga A89), e-sporočilo predsednika sindikata članom izvršnega odbora slovenskih diplomatov, izjavo članov izvršnega odbora sindikata z dne 15. 4. 2002 - (priloga A90), zapis pogovora med ministrom dr. Dimitrijem Ruplom in Milanom Majhnom z dne 22. 3. 2002 - (priloga A91), dopis predsednika sindikata slovenskih diplomatov z dne 18.3. 2002 ministru Ruplu - (priloga A92), dopis, Komisije za preprečevanje korupcije z dne 21. 8. 2015 - (priloga B1), e-dopis, Stanislav Sikošek z dne 6. 5. 2015 - (priloga B2), sklep MNZ z dne 7. 5. 2015 z vročilnico - (priloga B3), pritožbo zoper sklep z dne 19. 5. 2015 - (priloga B4), sklep Vlade RS - Komisije za pritožbe iz DR, z dne 12. 8. 2015 z vročilnico - (priloga B5), ocenjevalni list za oceno delovne uspešnosti JU v ocenjevalnem obdobju od 1. 1. do 31. 12. 2014 (priloga 1) in delno opisno oceno (priloga 2), MNZ, z dne 5. 8. 2014 - (priloga B6), sklep MZU z dne 2. 6. 2015 z vročilnico - (priloga B7), sklep Vlade RS z dne 27. 11. 2014 - (priloga B8), poziv MJU z dne 15. 1. 2015 - (priloga B9), izpis "Novice in obvestila" - od 14. 1. do 24. 2. 2015 - (priloga B10), dopis MZZ z dne 24. 2. 2015 - (priloga B11), dopis MOP z dne 13. 3. 2015 - (priloga B12), vabilo na sestanek na temo zaposlovanja, kadrov in

premestitev MZZ-MOP z dne 13. 4. 2015 s preglednico - (priloga B13), sklep Vlade RS z dne 30. 1. 2014 - (priloga B14), življenjepis tožnika - (priloga B15), preglednico (2x) - oddelek za mednarodno javno pravo in Sektor za Afriko, Bližnji vzhod, Azijo in Oceanijo (ZIE) - (priloga B16), zaznamek o razgovoru Kokalj – Golob z dne 14. 4. 2015 - (priloga B17), zaznamek o izreku letne ocene tožniku za leto 2014 z dne 24. 3. 2015 - (priloga B18), sodbo Pdp 977/2011 z dne 1. 2. 2012 - (priloga B19), sodbo Pdp 31/2014 z dne 15. 5. 2014 - (priloga B20), odločbo o imenovanju v naziv MOP z dne 15. 4. 2015 - (priloga B21), dopis z dne 13. 5. 2015 - (priloga B22), izpis - ocenjevanje JU - od leta 2007 do 2014 - (priloga B23), preglednico z imeni in kontaktnimi številkami - (priloga B24), CD medij z ročnim zapisom "GOLOB 3. 6. 2015" in ovitkom "Zvočni zapis seje Komisije za preizkus ocene z dne 2. 6. 2015 priloga k 10010-3/2015/9" - (priloga B25), zahtevo za preizkus ocene delovne uspešnosti za leto 2014 z dne 3. 4. 2015 - (priloga B26), aneks k PZ št. OKP-4/08/124 z dne 24. 4. 2015 - (priloga B27), e-sporočilo z dne 7. 5. 2015 - (priloga B28), zaprosilo za posredovanje akta z dne 25. 5. 2015 - (priloga B29), e-korespondenco z dne 25. in 26. 5. 2015 - (priloga B30), zaprosilo za posredovanje akta z dne 26. 5. 2015 - (priloga B31), statut SSD z dne 10. 7. 1996 - (priloga B32), sodbo in sklep Pdp 254/2007 z dne 6. 6. 2008 - (priloga B33), sodbo VIII Ips 434/2006 z dne 25. 10. 2007 - (priloga B34), sklep VII Ips 453/2009 z dne 25. 3. 2011 - (priloga B35), sklep VII Ips 153/2010 z dne 14. 9. 2011 - (priloga B36), pogodbo o zagotavljanju pogojev za sindikalno delo v MZZ - brez datuma - (priloga B37), sklep Pdp 455/2004 z dne 25. 3. 2004 - (priloga B38), odgovor na poizvedbo z dne 21. 8. 2015 - (priloga B39), kandidaturo za zasedbo enega od dveh prostih OM na Veleposlaništvu RS v Zagrebu z dne 31. 1. 2013, prijavo na prosto OM vodje Generalnega konzulata RS v Trstu z dne 18. 7. 2013, prijavo na prosto OM svetovalca za mednarodno pravo na Stalnem predstavništvu RS pri EU v Bruslju in prosto OM diplomata na Stalnem predstavništvu RS pri Uradu ZN in drugih mednarodnih organizacijah v Ženevi z dne 22. 8. 2013, prijavo na notranjo seznanitev s prostimi OM za vodje OKP z dne 25. 11. 2014 - (priloga B40), zapisnik o opravljenem inšpekcijskem pregledu z dne 4. 12. 2014 - (priloga B41), odgovor na ugovor zoper zapisnik o opravljenem inšpekcijskem nadzoru z dne 18. 2. 2015 - (priloga B42), notranjo seznanitev o prostem OM z dne 2. 4. 2014 - (priloga B43), e-sporočilo z dne 25. 11. 2014 - (priloga B44), navodilo o delu Kadrovske komisije MZZ z dne 14. 11. 2014 - (priloga B45), poročilo o delu Kadrovske komisije v postopku izbire kandidatov za vodje predstavništev RS v tujini na seji dne 15. 12. 2014 z dne 14. 4. 2015 - (priloga B46), sodbo Pdp 31/2014 - (priloga B47), sklep št. 11000-135/2015/4 z dne 29. 7. 2015 - (priloga B48), sklep št. 11000-143/2015/5 z dne 20. 9. 2015 - (priloga B49), pritožbo tožnika na Komisijo za peticije ter človekove pravice in enake možnosti z dne 21. 7. 2015 - (priloga B50), pisno poslansko vprašanje poslanke Eve Irgl - (priloga B51), odgovor ministra za zunanje zadeve Karla Erjavca na poslansko vprašanje z dne 21. 8. 2015 - (priloga B52), pritožbo

tožnika Komisiji za peticije ter človekove pravice in enake možnosti zoper odgovor na poslansko vprašanje z dne 3. 9. 2015 - (priloga B53), obvestilo o prijavi Inšpektoratu za javni sektor z dne 27. 8. 2015 - (priloga B54), poslovnik o delu Komisije za pritožbe iz delovnega razmerja pri Vladi RS - (priloga B55), sodbo Pdp 146/2015 z dne 23. 7. 2015 - (priloga B56), življenjepis Marka Sotlarja kot priloga k njegovi prijavi z dne 25. 11. 2014 - (priloga B57), življenjepis mag. Roberta Golobinka k njegovi prijavi z dne 10. 3. 2014 - (priloga B58), novo razdelitev nalog v Sektorju za mednarodno pravo z dne 28. 10. 2015 - (priloga B59), izpis spletne strani peterleaks.com - (priloga B60), izpis spletne strani - (priloga B61), sodbo VDSS Pdp 403/2005 z dne 8. 6. 2006 - (priloga B62), sklep VDSS Pdp 360/2015 z dne 3. 9. 2015 - (priloga B63), sodbo VDSS Pdp 1240/2014 z dne 11. 12. 2014 - (priloga B64), ocenjevalni list tožnika za leto 2015 z dne 28. 1. 2016 - (priloga B65), odgovor na poizvedbo zagovornika št. 0700-3/2015/3 - dopis MZZ z dne 7. 12. 2015 - (priloga B66), oceno za leto 2009 v ponovljenem postopku z dne 22. 6. 2011 s prilogami - (priloga B67), depešo z dne 13. 1. 2012 - (priloga B68), seznam odsotnosti za obdobje 19. 5. 2015 do 6. 4. 2016 - (priloga B69), aktualen posnetek tožnikovega profila na omrežju Facebook z dne 6. 4. 2016 - (priloga B70), sklep Upravnega sodišča RS št. I U 1390/2015 z dne 15. 3. 2016 - (priloga B71), tožbo z dne 19. 4. 2016 - (priloga B72), depešo ZSD 120044 - (priloga B73), depešo ZSE 140168 - (priloga B74), depešo ZGD 150028 - (priloga B75), depešo ZIE 150265 - (priloga B76), ftc. vročilnic z dne 4. 5. 2016 ministru Karlu Erjavcu - (priloga B77), depešo ZGD 160018 - (priloga B78), elektronsko sporočilo z dne 6. 5. 2016 - (priloga B79) ter zaslišalo tožnika, zakonita zastopnika tožene stranke ministrico Ireno Majcen in ministra Karla Erjavca ter priče Stanislava Sikoška, Jano Š. Kvaternik, mag. Stanislava Vidoviča, Natašo Šebenik, Ano Starič, Boštjana Puclja, Jureta Gašpariča, dr. Stanislava Raščana, Miho Faturja, dr. Roberta Kokalja, Matejo Omejec, Leona Behino, Sabino Zupan in Bredo Mulec in pogledalo posnetek soočenja na televiziji POP TV z dne 10. 7. 2014.

Sodišče je kot nepotrebno opustilo izvedbo dokaza z vpogledom v zapisnik kadrovske komisije MZZ z dne 15. 4. 2014, saj ta za odločitev o nezakoniti prerazporeditvi tožnika iz MZZ na MOP ni relevanten.

5. Tožbeni zahtevki je utemeljen.
6. Med strankama ni bilo sporno, da je bil tožnik z dnem 15. 5. 2015 s sklepom tožene stranke, natančneje MZZ in MOP, št. 1000-33/2015/4 z dne 7. 5. 2015, trajno premeščen iz MZZ v MOP na delovno mesto „podsekretar“, v organizacijsko enoto Sektor za investicije in ekonomsko upravljanje v Direktoratu za vode in investicije. Med njima nadalje ni obstajal spor o tem, da je tožnik zoper navedeni sklep vložil pritožbo, ki je bila s sklepom Komisije za pritožbe iz delovnega razmerja št. 10051-317/2015/4 z dne 12. 8. 2015, sprejetim po izteku

zakonskega roka, delno spremenjena in tožnikova premestitev realizirana, med njima pa je bila sporna zakonitost navedenih sklepov. Tožnik je namreč zatrjeval, da so njegovi premestitvi botrovali zlasti subjektivni razlogi, čemur je tožena stranka nasprotovala s pojasnilom, da je bila premestitev potrebna izključno zaradi delovnih potreb.

7. Sodišče je uvodoma preizkusilo, ali je bila tožba vložena v zakonsko določenem roku, saj lahko javni uslužbenec skladno z drugim odstavkom 25. člena Zakona o javnih uslužbencih (ZJU, Ur. l. RS, št. 56/2002 in naslednji) sodno varstvo pred pristojnim delovnim sodiščem zahteva v 30 dneh od dneva vročitve sklepa komisije za pritožbe oziroma od dneva, ko poteče rok za izdajo sklepa komisije za pritožbe in ugotovilo, da je ta pravočasna. Tožnik je glede na neprerekana dejstva 19. 5. 2015 vložil pritožbo zoper sklep o premestitvi št. 1000-33/2015/4 z dne 7. 5. 2015, kot to izhaja tudi iz sklepa Komisije za pritožbe iz delovnega razmerja št. 10051-317/2015/4 z dne 12. 8. 2015 (prilogi A47 in B5). Glede na drugi odstavek 39. člena ZJU bi morala ta o tožnikovi pritožbi odločiti najkasneje v 30 dneh, česar pa ni storila, zato je bil tožnik po poteku tega roka, skladno z določbo navedenega člena ZJU, upravičen zahtevati sodno varstvo pred pristojnim sodiščem. Ker je rok za izdajo sklepa komisije potekel dne 18. 6. 2015, tožnik pa je tožbo vložil dne 9. 7. 2015, je utemeljen zaključek, da je bila ta vložena pred iztekom zakonsko določenega 30-dnevnega roka in s tem pravočasno, zato je sodišče nadalje presojalo utemeljenost tožbenega zahtevka. Pri tem sodišče še pripominja, da tožbi, v nasprotju z zatrjevanjem tožene stranke, ni mogoče očitati nesklepčnosti, saj je tožnik v njej navedel pravno relevantna dejstva, na katera opira svoj zahtevek.
8. Skladno z določbo prvega odstavka 147. člena ZJU se javni uslužbenec v okviru istega delodajalca premesti na drugo delovno mesto zaradi delovnih potreb (brez soglasja) ali s soglasjem oziroma na lastno željo, takšna premestitev pa je lahko trajna ali začasna. Glede na drugi odstavek istega člena ZJU je premestitev mogoča na ustrezno delovno mesto, za katero javni uslužbenec izpolnjuje predpisane pogoje in ga je sposoben opravljati, pri čemer je uradnika mogoče trajno premestiti le na uradniško delovno mesto, ki se lahko opravlja v nazivu iste stopnje, razen če je premestitev izvedena iz razloga nesposobnosti za uradniško delovno mesto ali iz poslovnega razloga. Po določbi tretje točke prvega odstavka 149. člena ZJU se zaradi delovnih potreb javni uslužbenec premesti na prosto uradniško delovno mesto oziroma strokovno-tehnično delovno mesto pri istem ali drugem organu, če predstojnik oceni, da je mogoče na ta način zagotoviti učinkovitejše oziroma smotrnejše delo organa. Premestitev zaradi delovnih potreb se glede na določbo prvega odstavka 150. člena ZJU opravi s sklepom o premestitvi, če javni uslužbenec s premestitvijo ne soglaša. Sklep o premestitvi zaradi delovnih potreb v okviru istega organa izda predstojnik, v drug organ pa sporazumno predstojnika obeh organov.

Ob tem sodišče poudarja, da je za zakonitost premestitve po 3. točki drugega odstavka 149. člena ZJU pomembno le, da je delodajalec v zakonitem postopku izdal sklep o premestitvi, ki je ustrezno obrazložen, ter da razlog za premestitev ni navidezen. Skladno s sodno prakso je namreč v sporih v zvezi z zakonitostjo premestitve sodišče pristojno ugotavljati le, ali je razlog za premestitev resničen in ne navidezen, ne more pa ocenjevati, kako je oziroma bo konkretna premestitev vplivala na učinkovitost organa, s čimer ne presoja racionalnosti, pravilnosti oziroma primernosti takšne odločitve delodajalca. Glede na to sodišče v tem sporu ni presojalo smotrnosti odločitve tožene stranke za tožnikovo premestitev in se posledično ni opredelilo do tovrstnih navedb strank, ki za ta delovni spor niso pravno relevantne, temveč je presojalo zgolj, ali je za tožnikovo premestitev obstajal s strani tožnika zatrjevani navidezen razlog.

9. Iz obrazložitve sklepa RS, MZZ in MOP, št. 1000-33/2015/4 z dne 7. 5. 2015 (prilogi A1 in B3), na podlagi katerega je bil tožnik z dnem 15. 5. 2015 trajno premeščen iz MZZ v MOP, natančneje v organizacijsko enoto Sektor za investicije in ekonomsko upravljanje v Direktoratu za vode in investicije, na delovno mesto „podsekretar“, kot razlog za premestitev izhajajo delovne potrebe. V zvezi s tem tožena stranka pojasni, da je MJU dne 15. 1. 2015 vsem ministrstvom poslalo obvestilo, da je Vlada RS na seji dne 27. 11. 2014 v okviru potrditve Akcijskega načrta interventnih aktivnosti zaradi poplav sprejela sklep, s katerim je zadolžila MJU, da v sodelovanju z MOP z namenom zmanjševanja zaostanka in kadrovske podhranjenosti na področju urejanja voda, izvede aktivnosti za zagotovitev potrebnega kadra v MOP in pripravi predlog kadrovskih razporeditev na MOP. Objavljen poziv uslužbencem, da izrazijo interes za premestitev, ni prinesel pričakovanega rezultata, saj ni bila prejeta nobena prijava, zato je MOP na MZZ posredovalo dodatno prošnjo o ponovni preučitvi možnosti premestitve ustreznega kadra, in sicer univerzitetnega diplomiranega pravnika, po možnosti z opravljenim pravniškim državnim izpitom in mednarodnimi izkušnjami, ki ga MOP potrebuje za vodenje najzahtevnejših upravnih postopkov. Kot nadalje izhaja iz obrazložitve sklepa tožene stranke z dne 7. 5. 2015, je nato MZZ obvestilo MOP o treh uslužbencih, ki izpolnjujejo zahtevane kriterije, MOP pa je kot najprimernejšega kandidata za opravljanje zahtevanih delovnih nalog izbral tožnika. Glede na izkazane delovne potrebe ter tožnikova znanja in delovne izkušnje na področju javnega naročanja tožena stranka, upošteva vladni sklep, ki se nanaša na akcijski načrt upravljanja z vodami, ocenjuje, da RS tožnika bolj potrebuje na delovnem področju Sektorja za investicije in ekonomsko upravljanje v Direktoratu za vode in investicije na MOP kot na delovnem področju, kjer tožnik trenutno opravlja delo. Pri tem tožena stranka v obrazložitvi sklepa še dodaja, da zaradi kadrovske podhranjenosti ni mogoča prerazporeditev zaposlenih znotraj MOP, MZZ pa bo delo uslužbenca lažje prerazporedilo, s čimer je po njeni oceni izkazan utemeljen razlog za premestitev.

Upošteva je navedeno je neutemeljen očitek tožnika, da je izpodbijani sklep o trajni premestitvi neobrazložen in zato ne omogoča učinkovitega pravnega varstva. Skladno z določbo prvega odstavka 24. člena ZJU se o pravici oziroma obveznosti javnega uslužbenca odloči s pisnim sklepom, ki mora biti obrazložen in vročen javnemu uslužbencu, njegovo vsebino pa določa drugi odstavek 150. člena ZJU, po katerem sklep o premestitvi zaradi delovnih potreb vsebuje kraj in dan začetka dela na drugem delovnem mestu ter pravice in obveznosti, povezane z novim delovnim mestom. Sodišče sicer pritrjuje oceni tožnika, da je sama obrazložitev razloga premestitve v sklepu o premestitvi skopa, vendar zgolj zaradi te pomanjkljivosti sklep ni nezakonit, ker ima delodajalec pravico konkretne razloge za premestitev dokazovati v morebitnem sodnem sporu. Poleg tega se za zakonitost sklepa o premestitvi javnega uslužbenca zaradi delovnih potreb tudi skladno s sodno prakso ne zahteva, da so delovne potrebe konkretizirane v samem sklepu o premestitvi, ampak zadošča, da jih delodajalec dokaže v sodnem postopku, zato je sodišče v nadaljevanju presoјalo, ali je bil razlog za premestitev resničen ali zgolj navidezen in so trajni premestitvi tožnika dejansko botrovale druge, zlasti osebne okoliščine.

10. Tožena stranka tožnikovo premestitev v sklepu z dne 7. 5. 2015 utemeljuje zlasti na delovnih potrebah MOP trajne narave ter jo opira na sklep Vlade RS, sprejet na seji dne 27. 11. 2014 v okviru potrditve Akcijskega načrta interventnih aktivnosti zaradi poplav, s katerim je slednja zadolžila MJU, da v sodelovanju z MOP z namenom zmanjševanja zaostankov in kadrovske podhranjenosti na področju urejanja voda izvede aktivnosti za zagotovitev potrebnega kadra na Direktoratu za vode in investicije MOP in pripravi predlog kadrovskih razporeditev na MOP, enake razloge za premestitev tožnika pa navaja tudi v odgovoru na tožbo.

Da je Vlada RS na 11. redni seji dne 27. 11. 2014 v okviru potrditve Akcijskega načrta interventnih aktivnosti zaradi poplav, sprejela sklep, s katerim je zadolžila MJU in MOP, da z namenom zmanjševanja zaostankov in kadrovske podhranjenosti na področju urejanja voda do konca decembra 2014 pripravita predlog ustreznih kadrovskih prerazporeditev, potrjujejo že listinski dokazi (priloga B8), enako pa izhaja iz skladnih izpovedi generalnega sekretarja na MZZ mag. Stanislava Vidoviča, vodje kadrovske službe na MZZ Jane Š. Kvaternik, generalne sekretarke na MOP Mateje Omejc, generalnega direktorja Direktorata za vode in investicije pri MOP Leona Behine in zakonite zastopnice tožene stranke, ministrice za okolje in prostor Irene Majcen. Slednja je ob tem še dodala, da je bil zaradi številnih poplav MOP dolžan pripraviti akcijski program, ki je vseboval tako finančne učinke, potrebne za sanacijo dogodkov po poplavah, kot tudi naloge, ki se jih je ministrstvo lotilo v zvezi z reorganizacijo dela in ena od točk je govorila tudi o tem, da se na MOP na direktoratu za vode okrepi sektor za vode, pri čemer je Vlada RS namero o kadrovski okrepitvi potrdila. O tem je izpovedal tudi Leon Behina, ki je pojasnil, da se je Vlada RS odločila za reorganizacijo

področja urejanja voda in pripravo akcijskega načrta, MOP pa je tedaj opozoril na lastno kadrovske podhranjenost in izrazil težnjo po zaposlitvi več kot desetih posameznikov, seveda brez možnosti izbire ministrstev, iz katerih bi se ti premestili na MOP. Zakonita zastopnica tožene stranke in navedene priče so si bili nadalje enotni, da je skladno z opisanim napotilom nato MJU dne 15. 1. 2015 na ministrstva naslovilo dopis, s katerim jih je pozvalo k proučitvi možnosti premestitve javnih uslužbencev na MOP na način, da jih seznanijo s kadrovske potrebe. Iz vsebine navedenega dopisa z dne 15. 1. 2015 (priloga B9) izhajajo tudi podatki MOP o kadrovske potrebe na vsebinsko podhranjenem področju urejanja voda, ki so navedeni v tabeli kot sestavnemu delu dopisa, pri čemer je sodišče ugotovilo, da je MOP tedaj izkazal potrebo po zaposlitvi več kot trideset javnih uslužbencev različnih izobrazbenih profilov in predlaganih nazivov, med njimi tudi petih univerzitetnih diplomiranih pravnikov. Navedene priče so nadalje skladno izpovedale, da je MZZ poziv MJU realiziralo z objavo poziva k prijavi na prosta delovna mesta na svoji intranetni strani, vendar nihče od zaposlenih na MZZ ni izkazal želje po premestitvi, o čemer je bilo MJU obveščeno z dopisom z dne 24. 2. 2015 (priloga B11). Temu je dne 13. 3. 2015 po elektronski pošti sledil dopis ministrice za okolje in prostor Irene Majcen (priloga B12), tokrat naslovljen izključno na ministra za zunanje zadeve Karla Erjavca, v katerem ga slednja poziva, naj MZZ ponovno preveri možnosti za premestitev uslužbencev na MOP, kjer nujno potrebujejo pravnega strokovnjaka, po možnosti z opravljenim pravosodnim izpitom, za vodenje najzahtevnejših upravnih postopkov in z delovnimi izkušnjami na področju mednarodnih odnosov. Navedeno potrjuje zatrjevanje tožnika, da je bilo predmet drugega poziva, za razliko od prvega, le eno delovno mesto, o čemer je izpovedala tudi priča Jana Š. Kvaternik. Kot utemeljeno pa se nadalje izkaže tudi zatrjevanje tožnika, da je bil z ostalimi javnimi uslužbenci, ki so bili premeščeni, opravljen razgovor, ki ga tožnik ni bil deležen. Priča Leon Behina, ki sicer neposredno v postopek tožnikove premestitve ni bil vključen, vendar pa vselej sodeluje pri delu nalog, ki jih izvaja generalni sekretariat in vključuje dogovore o kadrovske potrebe, je namreč ob zaslišanju pojasnil, da so s prijavljenimi kandidati na objavljeno delovno mesto, ki so glede na oceno MOP razpolagali z zahtevanimi znanji in delovnimi izkušnjami, opravili razgovor, vendar so premestitev izbranih kandidatov realizirali le, če so se ministri strinjali s prenosom kadrovske kvote in sredstvi za delo. Pri tem je poudaril, da se je na ta način MOP okrepil s tremi novimi zaposlenimi, nato pa se je v nadaljevanju organizacijski del MOP sam dogovarjal za ustrezen kader z določenimi ministrstvi, zato je bil v zvezi s tožnikovo premestitvijo zgolj seznanjen z dejstvom, da „je bil izbran“ in bo z delom nadaljeval MOP, ne pa tudi informiran o tem, kateri od zaposlenih je opravil izbiro. Priča je še pojasnila, da ni šlo za povsem klasičen postopek zaposlovanja javnih uslužbencev z natečajnimi ali internimi postopki, temveč za poskus zagotovitve primerne kadra znotraj

državne uprave na podlagi sklepa Vlade RS z namenom zmanjšanja kadrovske podhranjenosti na področju urejanja voda.

Sodišče ne dvomi, da je bil Direktorat za vode in investicije MOP, ki ga tvorijo štirje sektorji, vključno s Sektorjem za ekonomsko vrednotenje in investicije kot podpornim sektorjem ostalim trem z nekaterimi lastnimi specifičnimi nalogami, kamor je bil tožnik, glede na izpoved priče Leona Behine, premeščen, kadrovsko oslavljen, saj to izhaja tudi iz ugotovitev Vlade RS v sklepu z dne 27. 11. 2014 in izpovedi zakonite zastopnice tožene stranke. Vendar so, glede na ustaljeno stališče sodne prakse, da sodišče ni pristojno ocenjevati smotrnosti premestitve, za odločitev v tem sporu povsem irelevantne vsakršne navedbe o kadrovski problematiki v organih, v katerih je tožnik opravljal delo pred premestitvijo in po njej, o zaposlovanju v obeh organih ter o neobstoju potrebe po trajni premestitvi tožnika, zato jih sodišče ni presojalo. Enako velja tudi za presojo vpliva tožnikove premestitve na zatrjevano večjo učinkovitost organa in s tem oceno, ali in v kolikšni meri je tožnik naloge, ki so v sklepu o premestitvi navedene kot pglavitne naloge delovnega mesta, na katerega je tožnik po premestitvi razporejen, med njimi zlasti neposredna pomoč pri vodenju strokovnih nalog na delu delovnega področja notranje organizacijske enote, vodenje projektnih skupin, samostojno oblikovanje sistemskih rešitev in drugih najzahtevnejših gradiv ter opravljanje drugih najzahtevnejših nalog, tudi dejansko opravljal. Skladno s sodno prakso namreč niti v primeru, če predstojnik organa sprejme napačno oceno glede zagotavljanja učinkovitejšega oziroma smotrnejšega dela organa, takšna premestitev zgolj zaradi napačne ocene še ni nezakonita, smiselno enako pa velja v primeru, ko odločitev o premestitvi v drug organ sporazumno sprejmeta predstojnika obeh organov. Iz istega razloga je nadalje za odločitev v tem sporu povsem nepomembno zatrjevanje tožnika o pomanjkanju in opravljanju delovnih nalog po premestitvi, vključno s postopkom dodeljevanja posameznih zadev javnih uslužbencev, o čemer je izpovedovala priča Sabina Zupan, posledično pa tudi njegov dvom v to, da je bil cilj, naveden v sklepu o premestitvi, zasledovan in dosežen. Pravilno je namreč razlogovanje tožene stranke, da je odločitev o tem, kaj je s stališča kadrovske politike učinkovito in smotno, v domeni delodajalca, ki je hkrati upravičen presoditi tudi, na katerem delovnem mestu je posamezni javni uslužbenec koristnejši.

Upoštevanje navedeno je v obravnavanem sporu pglavitno zgolj vprašanje, ali je razlog za tožnikovo premestitev navidezen. Tovrstno zatrjevano okoliščino je tožnik utemeljeval na dejstvu motečega sindikalnega udejstvovanja, v okviru katerega se je po lastnih navedbah odkrito boril proti neenaki obravnavi zaposlenih na MZZ, opozarjal na strokovne napake vodstva MZZ, javnosti razkrival nepravilna, zlasti koruptivna, ravnanja ministra Karla Erjavca in hkrati o njih pisno obveščal pristojne organe, prijavljal sume korupcijskih kaznivih dejanj

organom odkrivanja in pregona ter opozarjal na nedopustno nadlegovanje in trpinčenje s strani neposredno nadrejenega vodje sektorja.

Tožena stranka je v odgovoru na tožbo sicer izrazila dvom v tožnikove navedbe, da je bil ta izvoljen za člana izvršnega odbora SSD ter imenovan za sindikalnega zaupnika, vendar je sodišče v celoti sledilo skladnim izpovedim predsednika SSD Stanislava Sikoška in članov izvršnega odbora SSD Nataše Šebenik, Jureta Gašpariča, dr. Stanislava Raščana, ki so temu pritrdile. Priče so si bile namreč enotne, da tožnik ni bil zgolj član izvršnega odbora SSD, o čemer je prepričljivo izpovedal zlasti predsednik SSD Stanislav Sikošek, temveč je bil na korespondenčni seji izvršnega odbora v maju 2015 tudi imenovan za sindikalnega zaupnika. Korespondenčna seja je, glede na skladne izpovedi navedenih prič, potekala na način, da je predsednik SSD vsem članom izvršnega odbora poslal elektronsko sporočilo s predlogom, da se za sindikalnega zaupnika imenuje tožnik in pozivom, naj se do predloga čimprej opredelijo in posredujejo morebitno (ne)soglasje. Opisan način sprejemanja odločitev sindikalnega organa so vse navedene priče, ki so se s predlogom tudi strinjale, označile kot običajen in hkrati najboljši, zlasti ob upoštevanju okoliščine, da se člani izvršnega odbora pogosto nahajajo v tujini. Da je bil tožnik že pred imenovanjem za sindikalnega zaupnika de facto sindikalno aktiven, se vključeval v sindikalno delo in opravljal sindikalne dolžnosti, je poleg priče Stanislava Sikoška potrdila tudi Nataša Šebenik, medtem ko je dr. Stanislav Raščan še dodal, da „se je z odločitvijo mudilo“.

Upošteva je navedeno je sodišče zaključilo, da so tožbene navedbe o tožnikovem statusu člana izvršnega odbora SSD in sindikalnega zaupnika utemeljene, vendar je pritrdilo toženi stranki, da takšno dejstvo samo po sebi tožniku ne zagotavlja posebnega varstva pred premestitvijo. Tožnik se v zvezi s slednjim sklicuje na prvi odstavek 112. člena ZDR-1, ki se subsidiarno uporablja za vprašanja, ki v ZJU niso urejena, in po katerem delodajalec imenovanemu ali voljenemu sindikalnemu zaupniku ne sme odpovedati pogodbe o zaposlitvi brez soglasja sindikata, če ravna v skladu z zakonom, kolektivno pogodbo in pogodbo o zaposlitvi, razen če v primeru poslovnega razloga odkloni ponujeno ustrezno zaposlitev pri delodajalcu ali če gre za odpoved pogodbe o zaposlitvi v postopku prenehanja delodajalca. Vendar je pri tem potrebno upoštevati že zavzeto stališče sodne prakse, da ni mogoče enačiti instituta premestitve z institutom odpovedi pogodbe o zaposlitvi, zaradi česar opisanega varstva sindikalnega zaupnika ni mogoče širiti tudi na področje premestitve. Navedeno pomeni, da ZDR-1 ne štiti sindikalnega zaupnika pred premestitvijo. Ne glede na to, pa je v zvezi s posebnim varstvom pred odpovedjo potrebno upoštevati tudi prvi odstavek 207. člena ZDR-1, po katerem se lahko število sindikalnih zaupnikov, ki uživajo varstvo skladno s 112. členom ZDR-1, določi v skladu s kriteriji, dogovorjenimi v kolektivni pogodbi oziroma dogovorjenimi med delodajalcem in sindikatom, pri čemer sta bili stranki enotni, da kakršenkoli poseben dogovor med toženo stranko in SSD ni obstajal, o čemer je

izpovedal tudi predsednik SSD. ZDR-1 v 205. členu sicer sindikatu, ki ima člane zaposlene pri določenem delodajalcu, omogoča, da imenuje ali izvoli sindikalnega zaupnika, ki ga bo zastopal pri delodajalcu, v primeru, če zaupnik ni določen, pa določa, da ga zastopa njegov predsednik, vendar pa je tudi skladno s sodno prakso glede števila sindikalnih zaupnikov potrebno razlikovati dva položaja, in sicer določitev števila sindikalnih zaupnikov, preko katerih sindikat uresničuje pravico zagotavljati, varovati in zastopati interese svojih članov pri delodajalcu in določitev števila tistih sindikalnih zaupnikov, ki bodo deležni tudi posebnega pravnega varstva pred odpovedjo. Ker kolektivne pogodbe, ki zavezujejo toženo stranko, med njimi zlasti Kolektivna pogodba za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (v nadaljevanju KPND), ne opredeljujejo kriterijev, na katerih bi temeljila določitev števila sindikalnih zaupnikov s posebnim pravnim varstvom pred odpovedjo, pogodba med toženo stranko in SSD, ki bi urejala tovrstno vprašanje, pa ni bila sklenjena, ni mogoče slediti stališču predsednika SSD, da v primeru nedoločenega števila varovanih sindikalnih zaupnikov varstvo uživa neomejeno število slednjih. Iz enakega razloga tudi ni utemeljeno sklepanje, da je mogoče ravnanje tožene stranke, ki ob seznanitvi ni oporekala dejstvu imenovanja tožnika za sindikalnega zaupnika, šteti kot njen „tih pristanek“ k nudenju pravnega varstva, pri čemer sodišče ponovno poudarja, da tudi v primeru, če bi tožnik kot sindikalni zaupnik užival pravno varstvo pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi, takšno varstvo ne bi bilo veljavno pri njegovi premestitvi. V nasprotju s tožnikovim zatrjevanjem pa takšnega varstva vsem sindikalnim predstavnikom ne nudi niti Konvencija MOD št. 87 o sindikalni svobodi in varstvu sindikalnih pravic.

Odsotnost posebnega pravnega varstva pred premestitvijo pa v ničemer ne vpliva na ugotovitev sodišča, da je tožnik kot član SSD in član izvršnega odbora SSD vseskozi opozarjal na raznovrstne nepravilnosti, ki jih je po lastni oceni zaznal pri svojem vsakodnevem delovnem udejstvovanju na MZZ, kar med strankama niti ni bilo sporno. Tožena stranka tožniku sicer ni priznavala zatrjevanega statusa „žvižgača“, vendar sodišče pripominja, da je za odločitev v navedenem sporu odločilno le ugotovljeno dejstvo konstantnega opozarjanja na zatrjevane nepravilnosti in prijave kršitev, ne pa tudi samo poimenovanje takšnega delovanja. Da je tožnik na nepravilnosti na MZZ opozarjal tako pristojne organe kot tudi javnost, izhaja že iz priložene listinske dokumentacije, tovrstno dejstvo pa je ob zaslišanju potrdil tudi Stanislav Sikošek. Z njim sta se strinjala tudi mag. Stanislav Vidovič in dr. Stanislav Raščan, pri čemer je predsednik sindikata SSD še dodal, da se je tožnik „ukvarjal z najhujšimi primeri, in sicer s kršitvijo predpisov t.i. najvišjih predstavnikov“. O tožnikovi angažiranosti pri odkrivanju domnevnih nepravilnosti na MZZ je izpovedala tudi priča Jana Š. Kvaternik, ki je poudarila, da je tožnik vsakodnevno opozarjal na napake in pošiljal prijave različnim državnim institucijam, kar je „po vseh teh letih postalo že del vsakdanjika in

nekaj, s čimer se nihče ni več obremenjeval, ker se je izkazalo, da so pritožbe večinoma neutemeljene in neresnične“. Zaradi velikega obsega opisanega tožnikovega delovanja se je posledično po oceni priče vse skupaj „izrodilo v ugotovitev, da je to neka tožnikova hiba, s katero se ni nihče ukvarjal niti se ni nihče zaradi tega razburjal“. Da tožnikovo sindikalno udejstvovanje in opozarjanje na nepravilnosti na MZZ ni vplivalo na odločitev o njegovi trajni premestitvi, so ocenili tudi mag. Stanislav Vidovič, vodja službe za pravne zadeve in javna naročila pri MZZ Boštjan Pucelj, ki je takšno oceno utemeljeval s pojasnilom, da je bilo tožnikovo ravnanje v zadnjih letih enako, kar pomeni, da ni prišlo do nobene izredne situacije, ki bi vzbudila pozornost, in nekdanj tožniku nadrejeni dr. Robert Kokalj. Slednji je ob zaslišanju pojasnil, da je tožnik delo sicer opravljal pod pričakovanji, a to ni vplivalo na odnos med njima in priča tudi ni bila zainteresirana, da se „znebi“ takšnega zaposlenega. Vendar pa ne gre spregledati dejstva, da navedene priče v postopku tožnikove trajne premestitve niso neposredno sodelovale, zlasti pa niso opravile izbire med predlaganimi kandidati in med njimi niso izbrale tožnika kot najprimernejšega kandidata za trajno premestitev na MOP. Sodišče je v zvezi s sindikalnim delovanjem tožnika zaslišalo tudi pričo Miho Faturja, zaposlenega pri MZZ, ki pa s takšno okoliščino ni bil seznanjen.

O izbirnem postopku kandidatov za premestitev po prejetem ponovnem pozivu ministrice za okolje in prostor v dopisu z dne 13. 3. 2015 so izpovedale priče Jana Š. Kvaternik, Mateja Omejc in mag. Stanislav Vidovič. Slednji je pojasnil, da ga je minister za zunanje zadeve opozoril na navedeni dopis in ga prosil za pomoč pri iskanju ustreznega kandidata s poudarkom, da „gre za akuten problem, o katerem se je na vladi že razpravljalo“. Stanislav Vidovič, ki je glede na lastno izpoved pri tožnikovi premestitvi sodeloval le na način, da je odredil določene naloge pristojnim službam, je nato po prejemu poziva tega posredoval v kadrovske službe, ki je pričela s postopkom iskanja primerne javnega uslužbenca. V zvezi s tem je ob zaslišanju še pojasnil, da je bila v dogovoru z vodjo kadrovske službe Jano Š. Kvaternik sprejeta odločitev, da naj seznam s predlogi kandidatov vsebuje le uslužbenca v t.i. „notranji službi“ in ne tistih, ki za čas mandata službujejo na diplomatskih predstavništvi, kjer jih pogosto spremljajo tudi družine, saj bi bila takšna premestitev povezana z visokimi stroški. Povsem enako izhaja iz izpovedi priče Jane Š. Kvaternik, ki je nato po navodilu generalnega sekretarja mag. Stanislava Vidoviča iz kadrovske evidence oblikovala seznam kandidatov, ki so izpolnjevali kriterije, opredeljene v dopisu. Ta naj bi sprva vseboval imena štirih javnih uslužbencev, upošteva dejstvo, da je bila tedaj s strani vlade za visoko predstavnico za nasledstvo imenovana Ana Polak Petrič, pa je bila ta izvzeta iz širšega izbora, zato naj bi končni seznam vseboval imena treh javnih uslužbencev, Roberta Golobinka, Marka Sotlarja in tožnika.

Vendar pa tožnik utemeljeno opozarja na dejstvo, da seznam v opisanem obsegu,

tudi, če je bil dejansko izdelan, ni bil nikoli predložen MOP, saj tako odgovor sekretariata MOP na poizvedbo zagovornika načela enakosti z dne 23. 11. 2015 (priloga A76) v zadevi obravnavanja tožnikove pobude zaradi varstva pred diskriminacijo, kakor tudi zapisnik o opravljenem inšpekcijskem pregledu RS, Ministrstva za Javno upravo, Inšpektorata za javni sektor, z dne 16. 12. 2015 (priloga A77) potrjujeta, da je MZZ kot edinega kandidata MOP ponudilo tožnika. Iz vsebine slednjega še izhaja pojasnilo vodje službe za kadrovske zadeve pri MOP Barbare Merše, da je MOP razpolagalo zgolj s tožnikovim življenjepisom, medtem kot življenjepisev drugih domnevnih kandidatov ni prejelo. Povsem enak zaključek vsebuje odgovor generalne sekretarke na MOP Mateje Omejc na poizvedbo zagovornika načela enakosti, v katerem ta pojasni, da je MOP navedlo potrebo po pravnem strokovnjaku z opravljenim pravosodnim izpitom, za vodenje najzahtevnejših upravnih postopkov in hkrati z delovnimi izkušnjami na področju mednarodnih odnosov ter znanjem tujih jezikov za sistemsko pripravo predpisov in drugih rešitev, MZZ pa je na podlagi navedenega obvestila ugotovilo, da tožnik izpolnjuje vse zahtevane pogoje. Takšen predlog o mogoči premestitvi po mnenju MZZ kot najustreznejšega kandidata je bil nato posredovan na MOP, ki je bil predlagano premestitev zaradi kadrovske podhranjenosti pripravljen sprejeti. Ob tem v navedenem odgovoru generalna sekretarka še dodaja, da ocene kandidatov z vidika strokovne usposobljenosti ne more podajati in poudari, da je „ves čas tekkel dogovor zgolj in samo o premestitvi pobudnika“, torej tožnika.

Upošteva je navedeno sodišče ni moglo slediti izpovedi generalne sekretarke Mateje Omejc, ki je ob zaslišanju, povsem v nasprotju z listinskimi dokazi in lastnimi pisnimi pojasnili, izjavila, da naj bi sama pregledala in preučila vse tri prejete življenjepise, od katerih naj bi tožnikov izstopal, zato naj bi izbrala tožnika kot najprimernejšega kandidata in takšen predlog predstavila na sestanku obeh ministrstev, MOP in MZZ, v aprilu 2015, na katerem so bili udeleženi oba generalna sekretarja in obe vodji kadrovskih služb. O srečanju sta izpovedala tudi Stanislav Vidovič in Jana Š. Kvaternik, vendar pa iz njunih skladnih izpovedi izhaja, da se je tudi na sestanku „razpravljalo samo o tožniku“. Stanislav Vidovič, ki sicer ni bil seznanjen z načinom izbire, je ob zaslišanju še dodal, da je sicer pričakoval razpravo o vseh kandidatih in ne zgolj o tožniku, ki pa je ni bilo, ter poudaril, da je glede na nezainteresiranost za prijavo na delovno mesto v vsakem primeru predvidel nezadovoljstvo izbranega javnega uslužbenca in posledično težave pri premestitvi. Da je bila predmet pogovora na sestanku dne 13. 4. 2015 (priloga B13) le tožnikova premestitev, potrjuje tudi izpoved priče Jane Š. Kvaternik, ki je kot poglavitno temo sestanka izpostavila dogovarjanje navzočih o realizaciji tožnikove premestitve, pri čemer je bilo ključno zlasti vprašanje, kako ravnati, če ne bo mogoče izvesti premestitve s soglasjem javnega uslužbenca, kar pomeni, da tožnik ne bo prostovoljno podpisal aneksa k pogodbi o zaposlitvi. Kot nadalje izhaja iz izpovedi Stanislava Vidoviča, je bil na navedenem sestanku

sprejet sklep, da se tožniku v podpis ponudi aneks k pogodbi o zaposlitvi. Da je tožnik podpis aneksa z dne 24. 4. 2015, na podlagi katerega naj bi se z dnem 15. 5. 2015 trajno premestil na MOP, Direktorat za vode in investicije, Sektor za investicije in ekonomsko upravljanje, na delovno mesto podsekretar, odklonil, med strankama niti ni bilo sporno, kakor tudi ne, da je bil iz navedenega razloga 7. 5. 2015 sprejet sklep o njegovi premestitvi.

Čeprav iz vsebine sklepa o trajni premestitvi z dne 7. 5. 2015 (priloga A1) izhaja, da sta odločitev o premestitvi sprejela ministrica za okolje in prostor Irena Majcen in minister za zunanje zadeve Karl Erjavec, pa glede na njune izpovedi v postopku premestitve sploh nista sodelovala, niti se nista seznanila z dejstvom, kdo je opravil izbiro. Ministrica je namreč ob zaslišanju pojasnila, da se s premestitvijo po poslanem dopisu v elektronskem sporočilu ministru za zunanje zadeve ni ukvarjala, zlasti pa ne vsebinsko, kakor tudi ni vsebinsko presojala sklepa o tožnikovi trajni premestitvi, temveč ga je zgolj podpisala. Glede na to ministrica tudi ni sama ocenila, da bi bilo s tožnikovo premestitvijo mogoče zagotoviti učinkovitejše oziroma smotrnejše delo organa, povsem enako pa izhaja iz izpovedi ministra za zunanje zadeve Karla Erjavca. Tudi on je namreč ob zaslišanju zanikal, da bi bil seznanjen s potekom postopkov, se vanje vključeval ali se kakorkoli „vsebinsko ukvarjal s tožnikovo premestitvijo“. Upošteva se navedeno ter predhodno citirano določbo 3. točke prvega odstavka 149. člena ZJU, po katerem je ocena o možnosti zagotovitve učinkovitejšega in smotrnejšega dela organa v domeni predstojnika organa oziroma obeh organov, tožena stranka pa ni izkazala, da bi predstojnika pooblastila kogarkoli drugega za sprejem odločitve o premestitvi, je sodišče ocenilo, da je sklep o trajni premestitvi tožnika št. 100-33/2015/4 z dne 7. 5. 2015 že iz navedenega razloga nezakonit.

Ob tem pa sodišče tudi ne dvomi, da so tožnikovi trajni premestitvi botrovale osebne okoliščine, zlasti njegovo vztrajno in s tem moteče opozarjanje na nepravilnosti vseh vrst. Navedeno potrjuje že ugotovljeno dejstvo, da je bil tožnikov življenjepis edini, ki je bil posredovan na MOP, slednje pa v nasprotju z zatrjevanjem tožene stranke tudi ni opravilo izbire ustreznega kandidata. Poleg že naštetih dokazov, ki utemeljujejo tovrsten zaključek, sodišče izpostavlja tudi elektronsko sporočilo Jane Kvaternik z dne 7. 5. 2015 (priloga A51), s katerim ta v odgovoru Barbari Merše na posredovane popravke in dopolnitev osnutka sklepa o premestitvi tožnika „pošilja nazaj osnutek z nekaj manjšimi popravki in dopolnitvijo obrazložitve, kako smo prišli do izbranega kandidata“, iz katerega navkljub drugačni izpovedi priče Jane Š. Kvaternik jasno in nedvoumno izhaja, da je izbiro najustreznjšega kandidata opravilo MZZ in nato s svojim predlogom seznanilo MOP. Takšno ugotovitev sodišča dodatno potrjuje tudi nadaljnji zapis Jane Š. Kvaternik v navedenem elektronskem sporočilu, s katerim ta pojasni, da „zato pošilja tudi tabelo s podatki o uslužbencih MZZ, ki izpolnjujejo kriterije, če bo kdaj potrebno razlagati, zakaj je bil izbran ravno P. Golob“, k temu pa še

dodaja, da je „naš minister jutri odsoten, zato prosi, če gre lahko sklep jutri v podpis k vaši ministrici in mi potem javite, da pošljem kurirja, ker bi ga on podpisal v ponedeljek, da ga potem vročimo uslužbencu“. Pri tem ne gre spregledati dejstva, da priča Mateja Omejc, ki naj bi glede na lastno izpoved odločila o premestitvi tožnika, ob zaslišanju ni znala prepričljivo pojasniti, katere konkretne mednarodne tožnikove izkušnje so se izkazale kot poglobljena prednost pri opravljanju prihodnjih nalog na MOP, niti ni podrobneje poznala njegovih predvidenih nalog. Tožena stranka tudi ni uspela izkazati nujnosti potrebe po premestitvi javnega uslužbenca z znanjem širokega spektra in sposobnostjo umeščanja predpisov v zakonodajni sistem, s katerim je v sklepu z dne 7. 5. 2015 utemeljevala tožnikovo premestitev, kakor tudi ne nujnosti potrebe po zaposlitvi zgolj pravnega strokovnjaka za vodenje najzahtevnejših upravnih postopkov, s katerim je utemeljevala izrecen poziv ministrice za okolje in prostor ministru za zunanje zadeve z dne 13. 3. 2015 kljub predhodno izkazanim potrebam po zaposlitvi večjega števila javnih uslužbencev. Ob vsem tem pa ne gre spregledati dejstva, da je bil tožnik tudi edini javni uslužbenec, s katerim pred premestitvijo ni bil opravljen razgovor, kot to izhaja iz vsebine zapisnika o opravljenem inšpekcijskem pregledu z dne 16. 12. 2015 (priloga A77), kakor tudi edini izmed štirih javnih uslužbencev, ki je bil do dne inšpekcijskega nadzora na MOP kljub velikemu povpraševanju ostalih kandidatov po zasedbi prostih delovnih mest premeščen brez soglasja.

Minister za zunanje zadeve Karl Erjavec je ob zaslišanju sicer zanikal, da bi poznal tožnika, kot tudi, da bi ga njegovo delovanje motilo, a je hkrati priznal, da ga tožnik „dnevno bombardira s pisanji“, ki jih zaradi filtriranja pošte ne bere, niti za to nima časa, tožnik pa obremenjuje tudi sodelavce, ki jim je z zahtevo za pridobitev informacij javnega značaja povzročil „abnormalno veliko dela“. Minister je še poudaril, da takšne okoliščine niso v ničemer vplivale na tožnikovo trajno premestitev, vendar pa so po oceni sodišča vendarle bistveno pripomogle k odločitvi MZZ, da se na prosto delovno mesto premesti ravno tožnik, o katerem je minister v predvolilnem soočenju na POP TV dne 10. 7. 2014 povedal, da „dela nič, dela samo zgago in to je problem naše državne uprave“ ter se ob tem vprašal „zakaj ne moremo takih ljudi odpustiti, ki ne delajo nič in samo zgago in blatijo druge ljudi“. Na opravljanje dela pod pričakovanji pa je ob zaslišanju opozoril tudi pred premestitvijo tožniku nadrejeni dr. Robert Kokalj.

Upošteva je navedeno je sodišče zaključilo, da je bila tožnikova premestitev nezakonita. O njej namreč v nasprotju z določbo prvega odstavka 149. člena ZJU nista odločala predstojnika, tožena stranka pa ni predložila nobenega dokaza, s katerim bi izkazala podelitev pooblastila predstojnikov za sprejemanje tovrstnih odločitev komurkoli od preostalih zaposlenih. Je pa sodišče prepričano, da so bile tudi tožnikove osebne okoliščine, med njimi zlasti konstantno, skoraj vsakodnevno opozarjanje na vsakršne nepravilnosti, ki so ga spremljale tudi številne prijave

domnevnih kršitev pristojnim organom, o čemer so izpovedale priče Stanislav Sikošek, mag. Stanislav Vidovič, dr. Stanislav Raščan in Jana Š. Kvaternik, precej moteče in s tem odločilne za sprejem odločitve o njegovi premestitvi. O verodostojnosti zaslišanih prič, tožnika in obeh predstojnikov se je sodišče prepričalo z neposrednim vtisom na glavni obravnavi in z gotovostjo ugotovilo, da so bile osebne okoliščine tiste, ki so vplivale na njegovo trajno premestitev na MOP. Osebni razlogi pa ne smejo biti odločilni pri trajni premestitvi javnega uslužbenca in s tem tožnika, zato je takšna premestitev nezakonita.

11. Tožnik je sicer nezakonitost premestitve utemeljeval tudi z argumentom, da kot dolgoletni in izkušen diplomat MZZ na MOP opravlja dela in naloge, za katere nima nikakršnih delovnih izkušenj in za katere se ne zahtevajo strokovna znanja in izkušnje, kot so bila navedena v obrazložitvi sklepa o premestitvi, zaradi česar takšna premestitev po njegovi oceni ni objektivno učinkovita in smotrna. Vendar sodišče ponovno poudarja, da ni pristojno presojati smotrnosti odločitve tožene stranke za premestitev usposobljenega diplomata z dolgoletnimi bogatimi mednarodnimi izkušnjami s številnih področij na delovno mesto, na katerem po zatrjevanju tožnika ta ne sodeluje v delovnih procesih, kjer bi bile potrebne tovrstne mednarodne izkušnje. Glede na že obširno pojasnjeno stališče sodne prakse, da sodišče tudi ne ugotavlja, ali je po premestitvi pričakovati bolj smotrno in bolj učinkovito delo v organu, kakor tudi ne, ali je do bolj smotrnega oziroma do bolj učinkovitega dela kasneje dejansko prišlo, tudi ni bistveno, da tožnik svojih znanj po premestitvi ni mogel uporabiti, temveč je pomembno le, da je tožnik kljub morebitnim začetnim težavam uspešno nadaljeval z delom tudi na novem delovnem mestu, o čemer sta skladno izpovedali tožniku nadrejena Leon Behina in Breda Mulec, vodja sektorja za investicije in ekonomsko upravljanje v okviru Direktorata za vode in investicije, ki je tožnikovo delo v letu 2015 ocenila kot odlično. Upošteva navedeno sodišče ni presojalo utemeljenosti tožbenih navedb v zvezi z učinkovitostjo in smotrnostjo premestitve, vključno s tožnikovimi navedbami o morebitnih primernejših kandidatih za premestitev. Enako pa velja za ostale zatrjevane kršitve, ki so ob ugotovljeni nezakonitosti sklepa že iz navedenih razlogov, za odločitev v tem sporu postale irelevantne.
12. Ob ugotovitvi, da za premestitev tožnika niso obstajali zakoniti razlogi po 3. točki prvega odstavka 149. člena ZJU, je sodišče sklep tožene stranke o premestitvi tožnika št. 100-33/2015/4 z dne 7. 5. 2015 in sklep Komisije za pritožbe iz delovnega razmerja št. 10051-317/2015/4 z dne 12. 8. 2015 razveljavilo. V posledici nezakonite premestitve je sodišče ugotovilo, da je tožnik še vedno v delovnem razmerju pri toženi stranki MOP, ki ga je dolžno v roku 8 dni pozvati nazaj na delo.

13. Odločitev o stroških postopka je sodišče pridržalo za kasnejšo sodbo v skladu s 164. členom ZPP, po katerem lahko v delni sodbi sodišče izreče, da se odločitev o stroških pridrži za poznejšo sodbo.

PRAVNI POUK:

Zoper to delno sodbo imata stranki pravico vložiti pritožbo v roku 15 dni od vročitve pisnega odpravka. Pritožba se vloži pri Delovnem sodišču v Celju, Gregorčičeva 6, Celje pisno v izvorniku in v toliko izvodih, da jih je dovolj za sodišče in druge stranke, v vložišču sodišča ali pošlje po pošti.

Pritožba mora obsegati navedbo delne sodbe, zoper katero se vlaga, izjavo, da se sodba izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika. Nepopolno ali nerazumljivo pritožbo bo sodišče zavrglo.

Če je pritožba vložena po pooblaščenju, mora biti pooblaščenec odvetnik ali druga oseba, ki je opravila pravniški državni izpit, sicer bo sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrglo.

V kolikor sodna taksa za pritožbo ne bo plačana ob vložitvi pritožbe oz. v roku, določenem v taksnem nalogu, se bo štelo, da je pritožba umaknjena.

Celje, 23. junij 2016

Sodnica:
Marija Krivec

Verjetnost tega prepisa
v izvornikom potrjuje
Podpis pristojne sodne osebe